

DİNLEME METNİ

EVREN VE BİZ

Bir varmış bir yokmuş diye başlar ya masallar.Masalların geçtiği zamanlardan da çok ama çok önce, hiçbirşeyin olmadığı zamanlar olmuş.Ne "bir" varmış o zamanlar ne de başka bir şey.Hatta zaman bile yokmuş...Ne evren ne yıldızlar ne gezegenler..Ne Güneş ne su ne toprak...Tabii bizler de yokmuşuz,bizden çok önce yaşayan dinazorlar da...ve birden patlama olmuş.Öyle bir patlama ki işte o anda evren oluşmaya başlamış.

Yeryüzü çiçeklerin,böceklerin, kuşların,insanları ve daha pek çok canlının yaşadığı bir gezegen olmuş..Bu canlının en meraklısı insanlarmış.Sorular sorup durmuşlar kendilerine.Geceleri gökyüzünde gördüğümüz parıltılı şeyler de ne ?Nereden geldiler ? Onlar da canlı mı?Bizler gibi doğup ölüyorlar mı?Biz nasıl var olduk ? Evrendeki yerimiz nedir?Bizden başka canlılar var mı şu koskoca evrende ? Akıllarını kullanarak yanıtlamaya çalışmışlar bu soruları.Sonra duyularını kullanmışlar.Gözleriyle bakmışlar.Kendi gözleri yetmemiş,göz eklemişler gözlerine ve teleskoplar çıkmış ortaya.Gidip dokunmaya çalışmışlar gök cisimlerine.Onları daha yakından görmek istemişler.Kulak kabartmışlar ses gelmemiş.Seslenmişler,belki birileri seslerini duyar diye.Seslerine ses alamamışlar.

Doğalarındaki merak , evrenin oluştuğu "Büyük Patlama" anına kadar getirmiş insanları.Ama bu süreçte de yine yanıtlayamadıkları pek çok soru olduğunu görmüşler.Kuşkusuz yapacakları gözlemler onları, yeni soruların yanıtlarına götürecektir...Şuan "bir" de var , "zaman" da var..Hatta daha fazlası da...Ve masal hala sürüyor...

Zafer KARACA
(Kısaltılmıştır)

